

Lilla Carl

Svezia

Ludwig van Beethoven,
Lieder verschiedener Völker, WoO 158a

Elaborazione di Mario Lanaro

Andantino ♩ = 60 c.a

Tenore

p Mm oh mm *mp* 1. Lil-la Carl, sov sött i frid,

Basso

Mm oh mm mm oh mm Oh oh

Mm oh mm *pp*

7

du får tids nog va - ka, Oh oh mm

oh oh Oh och hen-nes gal - la sma - ka.

mm tids nog se vår on - da tid och hen - nes gal - la sma - ka.

p *mp*

13

1. Världen är en sor - ge - ö, bäst man an - das skall man dö och bli mull till - ba - ka.

1. Världen är en sor - ge - ö, bäst man an - das skall man dö oh mm

mf *mf*

19

Mm oh mm *mp* 2. En gång, där en käl - la flöt för -

Mm oh mm oh mm Oh oh

Mm oh mm *pp*

25

p

-bi en skyl i - rå - gen, Oh _____ oh _____ mm _____

oh oh Oh _____

mm _____

mp stod en li - ten gos - se söt och speg - la sig i vå - gen:

Solo Ten. con Mm opp. Oh opp. Lil-la

31

2. bäst sin bild han såg så skön ut - i böl - jan, klar och grön, straxt han in - te - såg' en.

mf

2. bäst sin bild han såg så skön ut - i böl - jan, klar och grön, Oh _____ mm _____

Ten. I div. (Mm solo nell'acuto)

37

Mm _____ *mm* _____ *mm* _____ Lil - - - la *poco rit.* *pp* *mm...*

8 Lil - la Lil - la Lil - la Lil - la *mm* _____ *mm* _____ *mm...*

mp Lil - la *mm* Lil - la Lil - la *mm* Lil - la Lil - - - la Lil...

Lil - la Lil - la Lil - la Lil - la Lil - la *mm* Lil - la *mm* Lil - la *mm*

p

Lilla Carl, sov sött i frid,
du får tids nog vaka,
tids nog se vår onda tid
och hennes galla smaka.
Världen är en sorgeö,
bäst man andas skall man dö
och bli mull tillbaka.

En gång, där en källa flöt
förbi en skyl i rågen,
stod en liten gosse söt
och spegla sig i vågen:
bäst sin bild han såg så skön
uti böljan, klar och grön,
straxt han inte såg'en.

Il testo poetico è adattato da *Vaggvisa för min son Carl* del poeta svedese Carl Michael Bellman (1740-1795).

Traduzione: Piccolo Carl, dormi in pace dolcemente. Ti sveglierai a tempo debito e vedrai il nostro tempo malvagio e il suo sapore di fiele. Il mondo è un'isola di dolore: un momento respiri e quello dopo sei morto e torni nella polvere. Là dove scorreva un canale, oltre i covoni di segale, una volta c'era un dolce ragazzo che si rifletteva nell'onda. Prima vide la sua immagine, così chiara, nell'onda limpida e verde, ma poi non si vide più.